

Slovenske vesti iz širne Amerike

V Johnstownu, Pa., je bila ubita te dni mlada Mildred Vidrih, hčerka podpredsednika S. N. P. Jednote. Vračala se je ob dveh jutraj z neke društvene prireditve. Vozil jo je neki Jacoby, in ker je prehitro vozil, ni mogel ustaviti avtomobila dovolj hitro, ko je pripeljal do železniškega križišča, kjer je zadel ob vlak, da se je avtomobil razbil, pri čemur je bila Miss Vidrih ubita, dočim je Jacoby dobil le manjše poškodbe.

V Denver, Colo., je pred nedavnim umrla Cecilija Papež, stara 52 let. Umrla je na posledicah operacije. Zapušča pet hčera in dva sina, poleg žalujčega soproga.

V Copper City, Mich., je preminula Mrs. Antonija Šop, stara 44 let. Pred kratkim se je vrnila iz bolnišnice, kjer je bila operirana. Zapušča moža in devet otrok.

Umril je Anton Štefančič v San Franciscu, Cal., star 47 let. Doma je bil iz Lokvice v Belokrajini. Zapušča ženo in tri otroke.

Dne 13. aprila nastopi Miss Zora Ropasova na koncertu v Chicagu pod okriljem pevskega društva France Prešern. Pela bo v dvorani S. N. P. Jednote.

V Chicagu se je osnoval slovenski orkester, kateremu se je pridružilo mnogo mladih moči.

V Milwaukee, Wis., je umrl rojak John Juvane, član SNPJ. Pri primarnih volitvah v Jolietu, Ill., je bil odobren kot kandidat za pomožnega okrajnega nadzornika naš rojak Mr. John L. Živetz.

V Staunton, Ill., je umrl rojak Joseph Klaužar, star 58 let. Ranjki zapušča soprogo, dva sina in hčer.

100 oseb utonilo v povodnji v Franciji

Montauban, Francija, 5. marca. Jez ob reki Tarn, blizu mesta Mossaic, se je porušil sinoči in voda je zalila mesto. Pri tem je našlo nad 100 ljudi svojo smrt, ko je voda nepričakovano zalila njih domove.

Četa poljskih vojakov je dezertirala

Varšava, 5. marca. Brzjavka iz mesta Marienwerder naznanja, da je cela kolona poljskih artileristov dezertirala iz vojašnice ter pobegnila na nemško ozemlje pod vodstvom nekoga podčastnika. Nemški obmejni stražniki so prijeli poljske vojake in jih aretirali. Poljski vojaški so izjavili napram Nemcem, da so jih častniki nečloveško šikanirali.

Komunisti v mestu dobijo lepo darilo

Na probatni sodnji so v tork odprli testament Matthew Vaccarja, ki je nedavno tega umrl v Clevelandu. Vaccar je prišel v Cleveland kot deček star 4 leta, in je umrl pred enim mesecem star 60 let. V Clevelandu je začel s krojaško obrtjo, ki mu je dobro nesla. Zapuštil je vsega skupaj \$53.000. Eno tretino tega denarja je zapustil svoji ženi, ki biva na 1905 E. 79th St., eno tretino je zapustil komunističnemu časopisu "Daily Worker" v New Yorku, in eno tretino pa dobili obe njegovi nečakinji.

Reformator Gandhi svori Angleže glede bojkota v Indiji

Ahmedabad, 5. marca. Mahatma Gandhi, vodja bojkota Indijancev napram Angležem, katerega želja je, da bi Indija postala svobodna in samostojna, je poslal včeraj angleškemu podkralju v Indiji, lordu Irwinu, ultimatum, v katerem naznanja pričetek resnega, odpornega boja napram Angležem. V tem ultimatumu daje Gandhi samo osem dni Angležem, da se umaknejo iz dežele, oziroma naznanja angleški vladi, da se tekom osmih dni prične bojkot angleškega blaga, in da bodo vsi Indijci pozvani, da ne smejo v bodočnosti več poslušati angleških postav. Kako se more Angleže prisiliti, da se umaknejo iz Indije, tega v načrtu ni povedanega. V slučaju, da pušči angleška vlada v Indiji aretirati Gandhija, tedaj stopi na njegovo mesto V. L. Patel, ki bo prevzel vodstvo pasivne resistance napram angleški vladi. Vsi Indijci, ki so v vojaški službi angleške armade, vsi Indijci, ki so javni uradniki, bodo pozvani, da nemudoma pustijo svoje urade in svoje službe. Ob istem času bodo pozvani Indijci, da Angležem ne plačajo nobenega davka več.

Nadvojvoda zapleten v tatvino draguljev

New York, 5. marca. Nadvojvoda Leopold, od bivše cesarske avstrijske hiše Habsburgovcev, se je moral danes zagovarjati pred državnim pravdnikom, ker je baje dobil svoj delež iz prodaje dragocenega Napoleonovega nakita, ki je bil svoje dni podarjen avstrijski nadvojvodinji Mariji Tereziji. Koliko je nadvojvoda dobil iz prodaje, državni pravdnik ni povedal, toda nakit je bil prodan za \$60.000. Bivši nadvojvoda Leopold je še mlad mož, s plavimi brčicami. Nahaja se že precej časa v New Yorku, kjer prodaja klobase za neko veliko mesarsko tvrdko.

Policija proti brezposelnim v Franciji

Paris, 5. marca. V četrtek 6. marca nameravajo brezposelni v Parizu in po ostalih večjih mestih Francije demonstrirati proti vladi. Demonstracije so priredili komunisti. V Parizu je pripravljenih 15.000 policistov in 10.000 vojakov, da nastopi proti brezposelnim, ako bi slednji hoteli delati silo.

V Detroitu izgubijo tuje zemci mestne službe

Detroit, Mich., 4. marca. Nočjo zvečer izgubijo vsi ljudje, ki so v mestni službi mesta Detroit, in ki niso ameriški državljani, svoje delo. Takih oseb je v mestni službi v Detroitu 1553. Mnogo teh odslovljenih ljudi je delalo za mesto že od 5 do 15 let. Večinoma so priprosti delavci, toda tudi izučeni rokodelci, mehaniki, učitelji in enaki profesionalisti. Na njih mesta bodo imenovali osebe, ki so ameriški državljani.

Župan obsojen na dve leti zveznega zapora

Hammond, Ind., 4. marca. Bivši župan mesta East Chicago, je bil danes obsojen na dve leti zapora in v plačilo \$2000 globe, ker je kršil prohibicijsko postavlo. Poleg njega je bilo obsojenih še sedem drugih bivših mestnih uradnikov.

Ruski mušik se igra z zelo nevarnim problemom

Statistika o brezposelnosti delavcev v raznih deželah Evrope in Amerike

London, 5. marca. Kot poroča tukajšni delavski dnevnik "Daily Herald," je danes po vsem svetu približno 15 do 16 milijonov brezposelnih ljudi. Najhujše je prizadeta Nemčija glede brezposelnosti, kajti v Nemčiji je danes 4.500.000 delavcev brez dela. Nadalje Zedinjene države, kjer je baje 4.000.000 brezposelnih delavcev, potem pride na vrsto Rusija, kjer je danes 2.000.000 ljudi, ki nimajo nobenega zaslužka. V Angliji je 1.500.000 brezposelnih delavcev, na Japonskem 800.000, v Italiji 500.000. Splošno se računa, da je v Franciji en milijon delavcev brez dela, in v ostalih deželah Evrope in Amerike do tri milijone oseb. Podatkov ni iz Azije ali Afrike, niti iz Avstralije. Moderni stroji so vzeli delo milijonom delavcev, in problem brezposelnosti postaja za vsako državo vsak dan bolj resen.

Plinova družba

The East Ohio Gas. Co., družba, ki prodaja naravni plin v Clevelandu, se bo še enkrat pritožila na najvišjo sodnijo, ker ni zadovoljna s prvo razsodbo. Medtem pa je mesto Cleveland najelo posebne odvjetnike, da prisilijo kompanijo sodnijskim potom, da zniža cene naravnemu plinu.

Nesreča

Mrs. Mary Ivanc, 1165 E. 60th St., je spodrsnilo na ledu na cesti, ko se je nahajala na Glass Ave. Padla je in si pri tem zvinila desno roko.

Obisk škotke

Mrs. Štokljka se je oglasila pri družini L. Kalin, 19450 Ormiston Ave., Euclid Village, in pustila v spomin zalo hčerko. Mati in dete, vse je zdravo! Čestitke!

Skrivnostni umor zdravniška je v zvezi z ljubeznijo raznih deklet

Kot smo že poročali, je bil v ponedeljek zvečer v Clevelandu na skrivnosten način umorjen jako dobro poznani zdravnik dr. Alfred P. Scully, star 62 let. Kolikor je mogla policija doslej dognati, je ta umor v zvezi z maščevanjem nekega ljubosumnega moškega, ki je zdravnika sovražil, ker je slednji imel sestanke z dekletom dotičnega moškega. Detektivi so dognali, da je zdravnik v zadnjih šestih mesecih se udeležil mnogo družabnih zabav in veselice, kjer se je seznanil z raznimi ženskami. Kot pripovedujejo prijatelji zdravnika, je dr. Scully se zlasti zanimal za Sirce v Clevelandu. Najraje je zahajal v sirske restavrate, kjer se je pogovarjal z natakarkji in strežnicami o sirskega segah in običajih. Mnogokrat je šel tudi v kuhinjo, kjer je kuharjem in kuharicam svetoval, kako bi se dala ta ali ona jed na bolj okusni način pripraviti. Tekom posvetov k raznim družabnim prireditvam in obiskov v restavrantih, se je dr. Scully seznanil z mnogimi dekletci. In policija je danes prepričana, da je kak sorodnik ali prijatelj ene izmed teh žensk postal ljubosumen, in je naredil dobro pripravljen načrt, da umori zdravnika. Da je kak tujezamec umoril zdravnika, se sklepa tudi iz tega, ker je krogla, ki je vzela življenje dr. Scullyja tujezemskega izdelka. Sprožena je bila iz 32. kaliberskega revolverja. Kakih 20 detektivov je na delu, da reši zagonetni umor splošno poznane zdravnika.

Škratinka.

V mestni bolnici je umrl Louis Šajn, star dve leti in pol, na škrlatinki. Pogreb se vrši v četrtek popoldne pod vodstvom A. Grđina & Sóns.

Fleming enoglasno spoznan krivim of najvišje državne sodnije

Columbus, Ohio, 5. marca. Odvetnik Thomas Fleming in bivši councilman v Clevelandu, mora sedeti dve leti in devet mesecev v državnih zaporih, kakor je danes enoglasno sklenila najvišja sodnija države Ohio. Fleminga je dal svoje dni aretirati državni pravdnik Miller, ker je sleparil z mestnim denarjem. Fleming je bil spoznan krivim in obsojen na dve leti in 9 mesecev zapora. Pritožil se je na apelatno sodnijo, kjer je tožbo zopet zgu bil, nakar je šel na najvišjo sodnijo države Ohio, ki je danes enoglasno potrdila prvotno obsodbo. Fleming ima sedaj samo še dve priliki, da izbegne zapora. Governor Cooper ga lahko pomilosti, ali pa se lahko obrne na zvezne sodnije, kar je pa skrajno za mudno in dragoceno. Fleming je velik prijatelj voditelja republikanske stranke v Clevelandu, Maurice Maschketa.

Dobri kegljaci

V sredo zvečer so kegljali pri mednarodni tekmi v mestnem avditoriju slovenski kegljanci. Najbolj se je odlikoval klub oskol, pod vodstvom J. Peko'a. Prišli so na tretje mesto, ko so dobili 2705 točk. Tudi klub Math Garage se je izvrstno obnesel in je prišel na četrto mesto.

Nevarno zbolela

Mrs. Anton Kaušek, 532 E. 185th St. je te dni nevarno zbolela in se nahaja v zdravniški oskrbi na svojem domu. Želimo ji le, da bi čimprej dobro okrevala.

* Nemški parlament bo te dni najbrž razpuščen, ker se stranke ne morejo zediniti.

* Iz Washingtona se je poslovil angleški poslanik Sir Esme Howard.

Najvišja sodnija bo odločila, če so kupci pijače krivi zločina

Washington, 5. marca. Najvišja sodnija Zedinjenih držav je izjavila, da bo v najkrajšem roku odločila, če je kupec opojne pijače ravno tako kriv pred postavo kot je oni, ki prodaja in transportira opojno pijačo. Stvar se bo odločila v sledečem slučaju: Neki Joel Kerper iz Philadelphije je poslal gotovemu Alfred Norrisu v New York zalogo pijače. Kerper je telefoniral, kakor se je dognalo na sodnji, Norrisu v New York, da mu pošilja sirup, olivno olje in enake predmete. V resnici je pošiljatev vsebovala žganje. Kerper je bil prijat in spoznan krivim kršitve prohibicije. Norris je bil tudi prijat in spoznan krivim na zvezni sodnji, češ, da je kupil opojno pijačo. Obsojen je bil na \$200 globe. Toda Norris je apeliral na višjo zvezno sodnijo, ki ga je oprostila in izjavila, da kupec opojne pijače ni kriv kršitve prohibicijske postavbe. Medtem se je pa pojavil zvezni državni pravdnik v New Yorku, ki je protestiral proti taki razsodbi in spravil zadevo na najvišjo sodnijo. Slednja je izjavila, da bo o slučaju obravnavala 14. aprila in takoj podala svojo razsodbo. V slučaju, da najvišja sodnija odloči, da je kupec ravno tako kriv kot prodajalec opojne pijače, tedaj bo morala nemudoma zginiti vsa opojna pijača, ne samo iz posameznih prostorov, kjer se prodaja, pač pa tudi iz klubov in sploh iz vseh javnih in zasebnih prostorov. Ameriška javnost zre z največjim zanimanjem na razsodbo najvišje sodnije.

Računi za vodo

Račune za vodo še vedno lahko plačate v našem pradu, in ravno tako tudi račune za elektriko, telefon in plin. Zadnji dan za plačilo plinskih računov je do ponedeljka, 10. marca, do 6. ure zvečer.

Domov iz bolnice

Iz bolnice se je vrnila te dni Mrs. Bradač, 920 E. 220th St. Grđinova ambulanca jo je pripeljala na dom. Prijatelji jo lahko obiščejo.

Osmina

V soboto, 8. marca, se bo v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., brala sv. maša kot osmina za pokojno Mrs. Gizelo Pintar, ki je umrla 24. febr. Prijatelji so prošeni, da se udeležijo sv. maše.

Dr. Lausche gre v New York

Dr. William J. Lausche, slovenski zobozdravnik, se poda v soboto, 8. marca, v spremstvu svoje sestrice Mrs. Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich, v New York, kjer bodo za Columbia družbo zapeli zopet nekaj novih in lepih slovenskih pesmic. Dr. Lausche nam naznanja, da se vrne v svoj urad v četrtek, 12. marca.

Igralci "Pasjona"

V petek, 7. marca, se vrše skupne vaje za igro "Pasjon." Vsi igralci se prosiijo, da gotovo pridejo v S. N. Dom, točno ob 7. uri zvečer. Vstop je dovoljen samo igralcem in istim, ki so od odbora izrecno povabljeni.

Vreme

257 več besed bo odslej tiskanih dnevno v "Ameriški Domovini" na prvi strani. Ako vam je prav, all right, ako vam ni—klick.

Doprineski rojakov za naš radio spored

Miss Anna Murshetz iz Ambridge, Pa., je poslala vodstvu Slovenskega radio programa v Clevelandu sledeče pismo: "Priloženo vam pošiljam ček za \$2 kot moj prispevek k Slovenskemu radio programu, katerega boste imeli na velikonočno nedeljo dve uri. Z največjim veseljem pričakujem velikonočne nedelje in vaš radio program. Vi v Clevelandu imate tako izvrstne moči, pevce in godbenike, in vaš oglaševalec, Mr. Danilo, je tudi vreden, da se ga pohvali. Želim vam obilo uspeha! Zahvaljujem se vam za prijetno uro vsako nedeljo, katero uživam. Pozdravljam prav iskreno vso družbo, ki nam je ameriškim Slovencem preskrbelo vsako nedeljo našo krasno, slovensko pesmico. Miss Anna Murshetz, 1020 Bernardina Ave., Ambridge, Pa." — Lepa hvala, Miss Murshetz! In ostalim rojakom pa bi radi povedali sledeče: Vodstvo slovenskega programa ne želi prositi okoli naših ljudi. Toda lepo se nam zdi, ko se rojaki toliko zanimajo za radio program.

Ples ustavljen, ki je trajal 2,570 ur

Detroit, Mich., 4. marca. Dne 18. novembra, lanskega leta je začelo plesati kakih 100 parov v Eastwood parku, in od tedaj jih je neprestano plesalo večeraj še deset parov, razven, da so jim pri vsaki uri dovolili 10 minut počitka. Na mestu je bilo neprestano navzočih stotine ljudi, ki so opazovali neumni ples. Danes je pa prišel šerif z varantom, ki je grozil, da aretirava vse plesalce, ako takoj ne nehajo. Plesalci se nehali nemudoma in odšli — spat.

Stari bankovci

Banka nam naznanja, da se od 1. marca naprej ne izdajajo več stari bankovci, pač pa le bankovci nove vrste. Ves stari denar bo umaknjen iz prometa, kakor hitro pride v banko.

Ženske galoše

V Hollenden hotelu je te dni odprta razstava za — ženske galoše. 6120 vzorcev je na razstavi. Dekleta in ženske zahtevajo varieteto v galošah, in na tej razstavi jo gotovo lahko dobijo.

Čegava lastnina?

Dne 10. jan. je zvezni prohibicijski urad v Clevelandu zaplenil na železniški postaji 440 zabojev fine kanadske pijače, žganja in vina. Blago je dospelo iz Detroita in je bilo naslovljeno v New York. Otdetaj se ni še nihče oglašil kot lastnik te pijače, in zvezna sodnija je odredila, da se pijača uniči. Bog daj norec pamet!

Premalo prostora

Novo sodnijsko poslopje, ki je bilo v Clevelandu zgrajeno pred 16. leti, je postalo tako tesno, da uslužbenci nimajo več prostora v uradih. Raditega so te dni odpustili 200 steno-grafinj od dela.

Nove številke

Ker nimajo družega dela v mestni hiši, bodo te dni spremenili vse številke uradnih sob v mestni hiši. Vsaka soba dobi drugo številko. No, in ker vsa stvar ne bo veljala več kot \$100, se gospodarijem v mestni hiši že lahko odpusti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays
NARČENNA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 54. Thu. March 6th, 1930.

Registracija tujcemcev.

Registracija tujcemcev bo povzročila najbrž enake nepravilnosti vladni kakor jih je povzročila prohibicija. Postavo bo skrajno težko spolnovati, in v največ slučajih vlada ravno onih ne bo dobila v roke, ki bi najprvo zaslužili, da se jih deportira.

V poučenih krogih jako dvomijo, če se bodo tujcemci, ki so dospeli sem nepostavni potom, sploh hoteli registrirati. In teh nepostavnih prebivalcev v Zedinjenih državah je skoro milijon. Zakaj torej imeti postavbo, ki ne bo dosegla namena, za katerega je bila narejena.

In kako bodo postavbo sploh spolnovali? Kako morete vi razločiti človeka, ki je bil došel v Ameriko postavnim potom od onega, ki je prišel sem nepostavno? Poleg tega pa bi nastala silna zmednja med ljudmi, da, celo ameriški državljani bi bili podvrženi raznim preganjanjem in sumničanjem, predno bi jim bilo mogoče dokazati, da se nahajajo postavnim potom v tej deželi.

Ko bodo tujcemci prisiljeni, da se registrirajo, bo to vzbudilo v njih nekaj čut malenkosti, inferiornosti, čutili bodo, da neprestano čuva nad njimi oko postavbe, da so zapostavljeni vspevsod, nikdar se ne bodo čutili varne, skratka, prava špijonska služba bo nastala.

Kadar se bosta dva skregala, recimo, da je eden državljani, drugi pa ne, pa bo državljani se skušal maščevati nad svojim znancom s tem, da ga bo naznanil oblastem, češ, da ga deportirajo. Na ta način bo Amerika srečno prišla v one policijske razmere, v katerih je živila in deloma še danes živi Evropa. In kaj bo z Ameriko, o kateri se poje, da je "the land of the free and the brave?"

Vsako, ki je došel iz druge dežele v Ameriko, je prišel sem za boljšim zaslužkom, in ko enkrat spozna svojo novo domovino, jo vzljubi, ko čuti, da ni preganjan in da lahko dela po svoji lastni razsodnosti. Ljudje postanejo ameriški državljani, postanejo pravi Amerikanci, se asimilirajo z ameriškim življenjem, in postanejo tako koristni graditelji ameriškega življenja in javnosti.

Toda kako bodo vzljubili Ameriko, ko se bodo čutili neprestano preganjane, zasledovane, sumničene! Prišli so iz držav, kjer se jih je politično zasledovalo in preganjalo, prišli so sem, da se vsemu temu umaknejo, toda naenkrat bodo čutili, da se nahajajo tu v enakih razmerah, kot so bili v oni deželi, iz katere so se umaknili, da si poiščejo boljši kos sveta, kjer lahko v miru živijo.

Navaden, povprečen in priprost človek ravno tako rad uživa svobodo in se neprisiljeno giblje kot inteligentni ljudje. Da, še v toliko večji meri uživajo priprosti ljudje svobodo, in ravno ta neprisiljenost, to svobodno gibanje v govoru in pisavi, na shodih in pri debatah, doma in pri delu, to je bila tista ameriška privlačna sila, ki je privabila tu sem narode vsega sveta.

Registracija tujcemcev bi nadalje povzročila graft in korupcijo pri javnih uradnikih, ravno tako kot jo je povzročila prohibicija. Postava je tiranska, nasilna, in vsaka taka postava se ne da spolnovati razven s pritiskom, in vsak pritisk vedno rodi odpor na eni strani, na drugi strani pa korupcijo.

Tujcemci, ki so prišli v Ameriko pred 1. julijem, leta 1924, ne morejo biti deportirani glasom obstoječe postavbe. In da bi se radi onih, ki so prišli sem nepostavnim potom po omenjenem datumu, šikaniralo milijone tujcemcev, je nekaj, česar ameriška vlada ne bi smela nikdar narediti.

Edin odgovorček zoper enake postavbe je, ako vi pišete svojemu kongresu in svojim senatorjem in v pismu protestirate proti enaki postavi. Ako sami ne znate pisati, imate mogoče odrasle otroke, ki hodijo v višje šole, kateri vam lahko zložijo pismo take vsebine. Protest mora priti od vseh strani, kajti če bomo molčali, bodo mislili v Washingtonu, da nam je vseeno, kaj počenjajo z nami. Ne dajte, da bi bile te vrstice glas vpjočega v puščavi. Ljudje, državljani, zgenite se, kajti tu se gre za vaše pravice in za vašo bodočnost.

D O P I S I

Newburg, O.—Če verjamete, al' pa ne, da vse svoje življenje nisem verovala v copernije. Naj mi je kdo še tako zatrjeval in razlagal in dokazoval v copernijah, jaz mu nisem verjela. Ampak sedaj pa imam čisto drugo sodb. Povedala bom slučaj, ki vam bo do kazal, da ni vse "pravdansko."

Bilo je nekaj dni nazaj, ko smo imeli prav lepo vreme. Bilo je že prav kakor spomlad. Trava je že zelenela, gorak veter se je zibal in šumel po drevju, ob potokih so se poigravale bele mačice na vrhah, po drevju se je pričelo razvijati popje. Vse je kazalo, da zadiha b

nam lepa pomlad. Prav tiste dni sta pa dobila naša trgovca s premogom, Smrekar in Ozimek nekaj železniških voz premoga. Videla sem jih, kako sta se ozirala na velike kupe premoga, potem pa zopet gledala proti soncu, ki je že pošiljalo gorke žarke na zemljo. Stisnila sta glave skupaj, nato sta se pa pričela nekaj križati, teptati zemljo z nogo, in pljuvati na vse strani. Takoj sem si mislila, da to ne more ostati brez posledic.

In res, ko smo drugo jutro vstali, je brila mrzla burja okrog hišnih voglov in nosila sneg, da se je kar kadilo. Eh,

ne bo še pomladi, smo si mislili in hiteli k Smrekarju in Ozimku po nove zaloge premoga. In kmalu sta imela vse železniške vozove prazne, mi smo se mi je ščali pri gorki peči. Tako sem prepričana, da sta onadva pričarala zopet zimo nazaj, da sta se tako iznebila premoga. Mr. Ozimek in Mr. Smrekar trgujeta s premogom in ju vsem rojakom toplo priporočam.

Ko sem nesla zadnjo nedeljo konec dvorišča nekaj ostankov od južine, sem zaslišala od sosed, Mr. Mike Vidmarja godbo in petje. Malo postojim in premišlujem, kaj neki imajo tam. Ali obhajajo že danes pustni torek, ali se je pa Majk oženil. Saj veste, da mi ni dal firbec gmaha, pa sem stopila k sosedu, da se prepričam, kaj da imajo. Ko stopim v hišo, vidim, da je tam zbrana velika družba ljudi. Ko me Majk zagleda, me povabi naprej in mi razloži, da ima nov Victor radio, katerega je kupil pri Mr. Mervarju in da se je ravnokar pričel slovenski radio program.

Potem sem se pa še jaz vsedla in poslušala lepo petje, ki je donelo k nam po radio. Seve, najlepše je pel g. Banovec. Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so v nedeljo sodelovali pri radijskem programu, ker vsi smo bili mnenja, da je bil to eden naj lepših programov.

Pozdrav vsem čitateljem,
Mrs. John Kic.

Cleveland, O.—Upam, da mi boste odmerili nekoliko prostora v vašem cenjenem listu, da vam lahko čestitam k nedeljskemu radio programu. Zdel se mi je najlepši program, kar smo jih še imeli. Bil je raznovrsten, nekaj petja, nekaj godbe za ples, in to je, kar se ljudem dopade. Bolje je kot pa da bi bilo samo petje. Najlepše je bilo petje g. Banovca in godba Špehkovega orkestra.

Prosim, če bi hoteli enkrat zaigrati za nas "Širotek" valček. Vas pozdravlja
Anna Smigovec.

Cleveland, O.—V soboto 8. marca bo pa naše društvo pokazalo, kaj zna. Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ je eno najstarejših društev v Clevelandu, zato je poznano vsem. Malokdaj pridemo na plan s kako prireditvijo, toda kadar jo pa priredimo, takrat je pa zabave na koše. Torej v soboto 8. marca priredi naše društvo fino zabavo v Slovenskem Narodnem Domu, na St. Clair Ave., v spodnjih prostorih. Prijazno so vabljeni člani bratskih društev, kakor tudi ostale cenjene občinstvo, da nas posetijo na tej veselici. Za ples bo skrbel Sadarjev orkester. V kuhinji se bo dobilo prav okusne prigrizke, spretni natakariji vam bodo pa tudi postregli, da ne boste hodili jejni okrog.

Naše članstvo se vedno rado odzove na enaka vabila, zato tudi pričakujemo velike udeležbe od drugod. In vsako ve, da se bo dobro zabaval na naši veselici, zato sem prepričan, da bo toliko ljudi, da se bo vse trlo.

Torej na svidenje v soboto 8. marca v spodnji dvorani Slovenskega Narodnega Doma!

John Zalar,
predsednik dr. št. 37 JSKJ.

Cleveland, O.—Stirinajsta ura slovenskega radio programa je bila polna duševnega užitka za poslušalce. Pesmi se nam segale prav v dno srca. Zahvalimo se vsem pevcem in godbenikom: g. S. Banovcu, g. Zgoncu, g. Krizmanu in ostalim pevcem, Špehkovega orkestru in vsem drugim, katerih imena nam niso poznana.

Mr. in Mrs. Ante Kutnar.
Mr. in Mrs. Joe Somrak.

Euclid, O.—Dovolite mi, da se zopet oglasim in izrečem skromno pohvalo za nedeljski radio program. Nisem še tako

srečna, da bi posedovala svoj lastni radio aparat, toda program sem poslušala že parkrat pri Mr. Augustinu, ali pri Čerčkovih. Vsako krat se mi je zelo dopadlo, ter izrekam na tem mestu mojo zahvalo vsem onim, ki so prvi pričeli z mislijo za slovenski radio program. Kakor tudi onim, ki so ga uredili.

Priprosta ženska sem, toda ne ena onih, katero gane vsaka malenkost. Ne—teško je privabiti solze v moje oči. Ali ko je v nedeljo zapel g. Banovec: "Kje je moj mili dom" in "Zalovanje," nisem mogla zadržati solz. In le žal mi je bilo, da sem morala prekiniti poslušanje in oditi domov, ker sem bila dobila obisk. Želela bi, da bi g. Banovec zapel "Kje je moj mili dom" na plošče.

Menda ni potreba pohvaliti slovenski trio, ker hvali se sam, ker dobro delo hvali mojstra. In potem Špehkovi fantje, ko so zaigrali koračnico, saj veste katero. G. Danilo je rekel, naj jo sami uganemo, katere je, torej je tudi jaz ne povem. Imenitno so igrali. Poleg je pa pevski kvintet krasno zapel "Terezinka." Vsak, s komur sem prišla v dotiko, je rekel: "Da, nedeljski program je bil pa v resnici izvrstnen."

Torej v imenu več poslušalcev se prav lepo zahvalim vsem,

ki se trudite, da zabavate slovensko ljudstvo vsaj eno uro vsako nedeljo brezplačno. Prepričana sem, da bo marsikomu žal, ko bo slovenski radio program prenehal.

Pozdrav vsem skupaj pošilja Ivka.

Mrs. Lucille Grabelsek.

FRANK PLUT AS COUNT URH OF CELJE, LOUIS BELLE AS IVAN, MARY IVANUSH AS JERICA AND ANTONIJA ŠIMČIČ AS MARJETICA

V mali dvorani mestnega auditorija v Clevelandu bo v nedeljo vprizorjena opera "Urh, grof celjski." Vprizoril jo bo poznani pevski zbor "Zarja." Opera je bila že dvakrat na odru v S. N. Domu, in odlomek iz te opere ste slišali nedavno na radio. V tej operi se pevski zbor Zarja pokaže v vsej svoji moči in sposobnosti. Slika je prizor iz te opere: Na levi je Frank Plut, v vlogi grofa celjskega, Louis Belle, kot Ivan, Mrs. Mary Ivanush kot Jerica in Antonija Šimčič kot Marjetica.

Vesti iz domovine

Cerknica.—Še stoji, čeprav ni nič pisanega po časopisih. Prav zdaj imamo kmetijski tečaj, ki se je priredil na pobudo našega gospoda bana. Trajal bo šest tednov. Predavanja, ki jih imajo strokovnjaki, so vsestransko poučna in zanimiva. Pouk v kmetijstvu je naravno sijajen. Četudi je obisk precejšen, vendar pogrešamo nekaj naših gospodarjev. Prav bi bilo, da se udeležijo tečaja v največjem številu. Nikomur ni žal, da se je udeležil takega predavanja. Pretečeno leto je bilo s pomočjo podpore izgotovljenih več vzornih gnojničnih jam, za kar moramo biti hvaležni gospodom pri oblastni samoupravi, da so nam šli tako prijazno na roko. V društvih se tudi pridno dela. Poučne in zanimive kinopredstave, predavanja s skioptičnimi slikami, primerne igre, vse se vrsti skoro nedeljo za nedeljo in o praznikih v prosvetnem društvu. Cesto do Rakeka novo, kakor tudi staro, smo v jeseni še kar dobro popravili s pomočjo valjarja, ki smo ga dobili od vlade. Seveda je letošnja mehka zima vse omehčala in ceste so spet bolj primerne za vožnjo s čolni, kot za vozove. Spomlad bodo začeli spet znova in bolj temeljito utrjevati ceste. Strokovnjaki trdijo, da je vse delo brezuspešno, dokler ne bodo imeli vozniki širokih šin na kolesih. Promet na tej cesti je res velikanski, vozovi so preobloženi zasluzka pa skoraj nič. Elektrarna se dobro razvija. Kakor čujemo, se namerava spomlad začeti z gradnjo daljnovežnega vodovoda na Rakek. V večernih urah nam luč zaradi par strojev precej nagaja in bi prosili vodstvo elektrarne, da napravi primerne korake, da bi znali nekateri upoštevati skupni blagor. Vodovod je zadnje dve leti skoro popolnoma odpovedal. Od Topola do Ivanjega sela je v največjem dežju večkrat manjkalo vode. Letos se je dogna-

lo, da so cevi na nešteto mestih spuščale na tisoče litrov vode. Prišli so s temeljito popravilo vodovoda in pričakovati je, da bodo imeli v doglednem času zadosti vode, saj so studenci zadosti močni, le cevi je treba izmenjati. Priporočamo se, da dobimo v Cerknici, središču Notranjske, okrajno glavarstvo. Od pristojnih oblasti je obljubljena pomoč in najbrže se začne že spomlad graditi primerno poslopje na žumrovem travniku poleg okrajnega vrta, ki se spremeni spomlad v šolski vrt. Seveda hočejo nekateri vedeti, da bi bil ta prostor bolj primeren za novo moderno šolo, stara šola naj bi se pa porabila za urade glavarstva. Bomo še videli in poročali, kako bodo določile višje oblasti. Avtopromet iz Rakeka v Stari trg je zdaj tako uravnan, da je treba skoro vsak dan posebej vprašati, kdaj bo vozil avto. Obljubljeno je, da se spomlad tudi ta zadeva ugodno reši. Jezero se je dve leti zapored popolnoma posušilo. Odkar so poglobili svet pred Veliko Karlovco, voda zelo hitro vpadla. V prihodnjem letu se bo z oseševanjem nadaljevalo. Le škoda je rib, katerih ob vsakem usihanju jezera na tisoče pogine. Velikih rib zadnja leta ni več. Veliko razburjenje je napravilo govorjenje, da se namerava razdeliti gmajna—skupni pašnik. Velika večina je proti razdelitvi, ker bi bili z njo gospodarsko uničeni bolj revni posestniki. Upamo, da bodo oblasti upoštevale želje večine in pomagali prizadetim pri zboljšanju skupnega pašnika. Treba bi bilo že zdravljati napravit nekaj dobrih napajalnikov, da bi živina lahko ostala cel dan na pašniku.

V Šmartnem pod Šmartno goro je umrla Marija Sile, v starosti 49 let. Josip Ziberna, komisar finančne kontrole in rezervni poročnik, je umrl po kratki bolezni v Ljubljani.

PRIMORSKE NOVICE

Ko je padla z ognjišča, si je razbila lobanjo in na mestu izdihnila 39-letna Gorkič Pavla iz Vrtojbe.

V Gorici je umrl 82-letni prvi predsednik tržaškega prizivnega sodišča Avgust Jakopič.

Lansko leto je obiskalo 207.137 ljudi Postojnsko jamo.

V goriški bolnici je preminul 57-letni Anton Gregorič iz Vojkovega. Ko je prašiča deval na kose, si je s kostjo ranil prst na desni roki, nakar sta sledila zastrupljenje in smrt.

Italijanski prestolonaslednik bo bival s svojo mlado soprogo stalno v Turinu.

Do smrti je razmesarila granata 18-letnega Leopolda Nemca iz Bilj, ko je zbiral v boju za kosček kruha obrabljen vojni material.

V Gorici so pokopali 38-letnega Franceta Bratuža. Je bil znan pod imenom "črni."

V Divači je umrl Rebčev Jože.

V Idriji je preminula 30-letna Terezija Lapajne.

V Brjah je odšla na drugi svet 77-letna Katarina Gregorčičeva. Rajnica je bila najmlajša sestra pesnika Simona Gregorčiča.

Če premislite

da potrebujete dobrega prijatelja v potrebi, se boste gotovo obrnili na nas, ki smo vam na razpolago vsak čas, podnevi ali ponoči.

Louis L. Ferfolia
SLOVENSKI POGREBNIK
3515 East 81st St.
Tel. Michigan 7420
-V NEWBURGU

Če verjamete, al' pa ne...

V starem kraju so imeli konjederer veliko moč med narodom. Ne samo, da so znali marsikatero živinčce ozdraviti, kri puščati in drugo, tudi zagovarjati so jo znali, da je imela krava več mleka, da so konji izgubili "štiphan," odvadili so krave, da niso pobirale škarpov ob potu itd. Ni čuda, da so se ljudje obračali nanje tudi za nasvete za svoje bolezni. Treba je bilo nesti samo vodo, pa je izginila iz hiše bolezen, kot bi mig-nil. Če se je včasih kaj ponesrečilo, so ti "padarji" zvrčali krivdo na ljudi, češ, da so prišli prepozno po nasvet.

Pa sta prišla taka dva "padarja" skupaj v gostilni pri žumru v Cerknici. Eden je bil domač, cerkniški konjač, drugi pa iz sosednje, postojnske okolice. Po tretjem litru sta postala oba silno učena in eden je vedel več o zdravljenju in bolezni ljudi, kot drugi. Pa reče eden:

"Kaj boš ti, ki se na kurja očesa ne razumeš. Jaz pa se in rečem ti, da odpravim kurje oko v dveh tednih."

"To je vse kar znaš?" se začudi drugi. "Jaz pa odpravim kurje oko v dveh minutah, pod pogojem, da meni kura ostane."

"Ampak na lase se pa ti najbrže ne razumeš. Jaz pa imam tako mazilo, da če se znijam namažeš, ti ne bo padel noben las z glave."

"Ja, tako, tako mazilo imaš! Glej kaj no, učenjaka. Pa misliš, da si učen. Kar se tiče padanja las z glave, ni treba meni nobenega mazila in vendar znam narediti tako, da ti noben las ne bo padel z glave."

"Malo preveč si pil, pa si ratal učen. Ampak radoveden sem pa vseeno, kako bo napravil brez mazila, da ne bodo padali lasje z glave."

"Vidiš to je tako. Če komu padajo lasje z glave, pa mu rečem naj si kupi tesen klobuk, pokrije naj ga trdno na glavo, pa je nemogoče, da bi še kak las padel z glave."

Tole mi je pa John Breskvar povedal: Peljali so se trije z ulično karo v Lorain. Spotoma je enega izmed trojice prijelo na potrebo. Šel je torej na konec kare, kjer je bil poseben oddelek za to prevažno opravilo. Toda, joj nesreče, nekdo je bil notri in vrata so bila zaprta. S težkim srcem se rojak zopet vse-de na klop in počaka nekaj časa. Prijemalo ga je vedno huje, zato gre čez nekaj časa zopet pogledat, če je sedaj prosto. Toda vrata so bila zopet zaprta. Mrzel pot je začel oblivati reveža, kar si lahko vsak misli. Sila vedno hujska, vrata "zahoda" zaprta. In ko ga primejo najhuje "porodne" bolečine, se uda v svojo usodo, zamiži in pusti, da napravi narava svoje, potem pa kar naprej mirno sedi na se-dežu in gleda skozi okno in ob-čuduje lepo naravo. Ni pa traja-lo dolgo, ko so začeli sopotniki vihati nosove in se odmikati od njega. Kara se je zibala po tračnicah in rojak se je mirno zibal na "mekem" sedežu. Končno nekdo pokliče sprevednika, mu nekaj zasepeče in pokaže na ubogega reveža. Sprevednik stopi k njemu in mu reče: "Vi, slišite, kaj takega pa ne bi smeli storiti na ulični kari. Ljudje se pritožujejo." Mož pa nevoljno odvrne: "Kaj bodo jezicali! Če sem jaz tiho, ki na njem sedim, naj bodo pa še drugi!"

Otroci so dobili nalogo v šoli, naj naslikajo dimnik, iz katerega se vali dim. Neki dečko je naslikal dim zelene barve. Ko ga učiteljica vpraša, zakaj je naslikal dim zelen, se je odrezal: "Spinačo kuhamo, gospodična."

SVETLOBA IN SENCA
Povest

Moško je peljal oba fanta skoz glavna vrata, da je morala vsa vas videti, kakšen mož da je Tetreu.

"Dober večer, mati! Tukajle je mož beseda," je pokazal nase. "Prv, Tetreu," ga je pohvalila krčmarica. "Stari ljudje morajo mladim pot kazati."

"Na mladih sloni svet," je dejal Tetreu. "Sicer pa tako star jaz tudi še nisem."

"Tako moški si, Gašper," je dejala Rožmanka, ko je pogrnjela mizo; "nič se ne pokažeš, in vendar smo si skoraj sosedje."

"Preveč dela ima," ga je opravičeval Tetreu. "Dan je dolg, noči kratke. Komaj se iztegneš, že v dan dregneš. Ampak gospodar mora gledati, da ne omaga."

Prišel je Rožman, prišel Pepe, prišla Reza, in podajali so roke Gašperju in Janezu in po vrsti obsedeli. Tetreu, ki je hotel imeti važno besedo, so hitro v kraj dejali.

"Gašper," je dejal Rožman, "danes sem ogledoval tvojo pšenico. Prav lepa je, ne pregosta, ne prerodka. Namlatilo se bo, da se bodo kašče šibile."

"V prejšnjih časih," je povzelo Reza, "smo bili bolj prijatelji. Ali še veš, Gašper, kako sva se vozila v smučeh po bregu? Tako si me pa prevrnil v zamet, da sem komaj izklobacala. Zmeraj sva vkup tičala, in kadar si ti kakšno napetel, sem morala biti jaz zraven. Prijetno je bilo, kaj?"

"Prijetno," je dejal Gašper, ki se ni spominjal, da bi se bila res katerikrat tako rada imela; dobro mu je pa delo, da se je ona tako živo spominjala.

"In v šoli," je dejal Pepe, "ali še veš, kako smo se igrali roparje? Jaz sem bil precej poreden. Gladežev Jožek pa še bolj. In kako smo se tepili!"

"Pozneje še tudi," se je smejala mati. "Ti ne veš, Gašper, kako polomljen je prišel naš Pepe domov, ko se je bil s teboj spoprijel."

"Zdaj sva zopet prijatelja," je dejal Pepe in vzdignil kupico. "Bog te živi, Gašper!"

Veselo so trčili, in Tetreu je porabil priliko, da je napil obe ma hišama, Rožmanovi, ki ima vse štiri vogle dobro podprte, in Zegarjevi, kjer mora edini Gašper en vogel podpirati.

"Gašperja," je dejal Pepe, "še nisem jaz nikoli videl, da bi vogel podpiral, Vas, Tetreu, pa že."

"Tiho bodi! Ti si norec," je dejal Tetreu. "Jaz mislim na druge tri vogle; kaj, Reza?"

"Reza na tri vogle!" se je grohotal Pepe in zmešl Tetreu. "To je vse v božjih rokah," je vzdihnila mati. "Da se imamo radi, je pa božja zapoved. Ti ne veš, Gašper, kolikrat smo te milovali, da te tako trdo drži varih; da ne smeš nikamor v družino, da bi malo zapel in zavriskal. Saj nisi užil svoje mladosti še nič. No, zdaj boš pa vendar enkrat sam svoj gospod, kakor slišim."

"Če Bog da," je dejal Gašper in pil počasi. Zavedal se je svoje važnosti, ko je videl, kako si vsi prizadevajo okrog njega. Iz Tetreu so si norca delali, Pepeta so zavračali, Janez je ostal v ozadiju; Gašperja so poslušali vsi, naj je rekel, kar je hotel. Seveda, tak fant, tak gospodar!

"Poslušaj, Pepe, da se boš kaj naučil!" je opominjala mati. "Kaj se šemiš s Tetrevom! Ti si toliko star kakor Gašper, ne umen pa veliko bolj."

"Prosim, mama," je dejal Pepe, "to sem bil že odnekaj; ampak za lahko in počasno delo ni boljšega od mene; edini Tetreu me še prekosi, kadar si zaviše

rokave in pljune v roke."

"To je res," se je smejala Reza; "časi celo dopoldne samo dvorišče pometa."

"Kako pa tudi pometem!" je dejal Pepe in zapel:

Kakor mi mamka streže,
Tako mi metla reže.
Jaz pa le počasi
Pometam in prašim.

"Janez, kaj pa oče doma? Dolgo ga že ni bilo pri nas," je vprašal Rožman.

"Zmeraj imajo dosti dela," je dejal Janez; "Jaz pa tudi."

"Rad verjamem. Tvoj oče je trd, Gašperjev varih pa tudi."

"Ej, za sebe ni trd," je dejal Tetreu, in začeli so ugibati, koliko dobička da je pač imel Klančar od svojega varuštva.

"Mene," je dejal mirno Gašper, "pušča zdaj pri miru, ker sem mu zobe pokazal. Kako grdo me je ošteval še takrat, ko smo se bili s Pepetom in Križmanovim nekoliko poskusili! Tri dni me je pisano gledal."

"Glej, glej, da ti je tako zameril!" je dejal Rožman. "Čudno! Tone je najbrž pozabil, da je bil sam tudi enkrat mlad. Takrat pa on ni tako govoril in je tudi udaril, če je bilo treba, morebiti tudi, če ni bilo treba."

"O tudi, tudi," je dejala mati. "Povej no, Tomaž, kaj se je zgodilo s polomljenim Mihom! Koliko bo zdaj tega? Nekaj čez dvajset let. Ljudje so že močno pozabili; jaz pa pomnim še prav dobro."

"Da, polomljeni Miha, Bog mu daj nebesa!" je dejal Rožman. "to je bil pretepač prve vrste. Kjer je bil kak ravs, je moral biti zraven. Noge je imel skrivljene, da je stal kakor konjska truga pred hišo, sicer pa močan človek in siten kakor prisad. No, enkrat je izteknil. S Tonetom se nista mogla in neke noči sta trčila vkup v Stegnah."

"Tone se je takrat ženil," je pripomnila žena; "za tvojo materjo, Gašper, je hodil."

"Tone je bil tudi močan," je nadaljeval Rožman. "Miha je obležal. Jaz in tvoj oče, Janez, sva se pa vozila ravno tisto noč s semnja domov, in ne vem, kaj nama je prišlo na misel, da sva zvila skoz Stagne namesto po cesti. Pot se prikrajša, to je res; kolovoz je pa tudi zmeraj razdrt. Ta sva dobila Miha mrtvega. Saj, po pravici rečeno, prida ga ni bilo nič in škoda nič."

"In Klančar da bi ga bil ubil?" se je čudil Janez.

"Tako so govorili. Presedel je tudi nekaj mesecev. Ampak to je tudi res, da se je ljudem bolj smilil Tone kot Miha."

"Tvoj oče, Gašper," je dejala krčmarica, "je pa tudi nekoliko za Mano gledal, še bolj pa, kakor se je meni zdelo, Mana, ki je zdaj tako pobožna, za tvojim očtom."

"Tako da tebi, Gašper," je dejal Tetreu, "za očeta in mater ni bilo sile; lahko bi bil tudi Tonetov ali pa tudi Manin sin."

"Bog me varuj!" je dejal Gašper.

Tako so se zabavali dolgo in prijetno, in Gašper se je poslovil tako prisrčno in stisnil tako krepko Rezi roko, da si je dekle takoj mislila, da pride še.

"Nič se ne boj, Gašper!" je dejal Rožman. "Saj jaz vem, da nimaš še v rokah, kar ti gre; ampak pri meni imaš kredita magari za tisoč kron, in kdor ima kredit, ta je mož."

"Tako je," je dejal Tetreu; "ni krede brez kredita."

Gašper je bil zadovoljen. Bo dočel življenje se mu je kazalo v lepi luči. Čez dan bi delal, zvečer pa se zabaval v prijateljski družbi. In Reza bi bila najbrž dobra ženka, vesela, zgovorna in ne brez denarja. Prav presedalo mu je že dosedanje življenje; človek ima takorekoč pred seboj jed in pijačo, pa ne sme ne jesti, ne piti. O, stric je že obljubil, da ga izpusti iz klešč. Da bi se le ne skesal! Toda čemu bi ga še držal, če ne zaradi dobička? Ej, kako spoznava človek ljudi, tako imenovane pošteme, ki so toliko slabši od ne-

STRAŠNA RUDNIŠKA KATASTROFA

Ni še dolgo tega, kar so poročali ameriški listi, da je v rudniku MacAlester v državi Oklahoma v Ameriki nastala eksplozija, pri kateri je izgubilo življenje 63 ljudi. Ta nesreča, čeprav strašna, se pa ne more primerjati s katastrofo, ki se je dogodila 1. 1906 v francoskih premogokopnih rudnikih Courrieres. Dne 10. marca 1. 1906. se je spustilo v te rudnike 1800 rudarjev. Ob pol sedmih je odjeknila slaba detonacija, ki so jo komaj slišali in inženjerskih uradih. Dve uri na to se je začela druga in kmalu tretja detonacija. Obe sta bili mnogo močnejši od prve. Tedaj so inženjerji s šefom Leonom na čelu takoj pohiteli v rudnik. Komaj so dosegli prve rove, so že videli množico bežečih ljudi, kričečih od groze.

Ogenj, ki je že več dni gorel v nekem rovu, se je polagoma širil in objel v višini več sto metrov vse rove, ki so se zrušili in pokopali pod seboj ogromno število ljudi. Od 1800 rudarjev, ki so se spustili zjutraj v rudnik, jih je do poldneva prišlo ven 600, dočim je ostalo 1200 rudarjev zakopanih. Takoj so začeli z reševalno akcijo. Večkrat so poskusili prodreti v zaprte rove, kjer so se nesrečneži borili s smrtjo, toda vse zaman. Francoski rudniki do tedaj še niso imeli na razpolago plinskih mask, ki bi jih mogli v takih slučajih uporabljati.

Medtem je ta vest dospela v Paris. Kakor hitro se je raznesla po mestu, se ni nihče več brigal za maroško konferenco in za ministrsko krizo; ljudje so zahtevali, naj oblast reši onih 1200 nesrečnežev. Odposlali so vojaške čete, toda zaman. Ko je še isti dan proti večeru prispel na lice mesta sam minister javnih del, je našel tam strašno razburjenost. Inženjerji so se stalno posvetovali, toda nihče ni vedel, kaj storiti. 2000 žena in otrok je stalo pred vhom v rudnik v strašnem pričakovanju, da rešijo njihove može in očete, katerim je bilo usojeno, da se nič več ne povrnejo. Neki inženjer, ki je prišel iz rova št. 3, je vzkliknil jokojoč: "Še vedno žive! Potrkali so na vodovodne cevi in mi smo to dobro slišali!" V resnici so še živeli, toda nemogoče jih je bilo rešiti.

Čete, ki so prišle na pomoč, niso mogle nič pomagati. Dva dni po katastrofi je prispel v Courrieres reševalni oddelek, sestojel iz 18 nemških delavcev pod vodstvom Hugona Kocka. Ta mala četa, opremljena s plinskimi maskami in takozvanimi kisikovimi aparati je v kratkem času izvršila ogromna dela juna štva in požrtvovalnosti. Ves svet je priznal njeno junastvo.

Takoj, ko je Kockova četa prodrla v zaprte rove, je naletela na zogljenela trupla, ki so že razpadala in so jih morali politi z apnom. Do polnoči so spravili na površje 20 trupel. Zunaj je razgrajal sibirski mraz, toda kljub mrazu so čakale žene in otroci na svoje drage, bodisi žive ali mrtve. Delo Kockove čete je bilo silno težko: pri vsakem koraku so naleteli na nova trupla v raznih pozicijah, ki so kazale borbo teh nesrečnežev s

poštenjakov, da se ti ne hlinijo. Baraba je baraba; tak poštenjak pa baraba in hinavec. Nekako ponosen je bil Gašper, da je že toliko bridkega izkusil in da pozna zdaj človeško dušo do dna; jezil pa se zato ni nič manj nad krivci in krivcem. Dan je gospodarjev, noč je moja, pravijo drugi fantje; njegova ni nobena ura; vedno bi moral biti ali na delu ali pa doma in delati za druge. Varih mu je bil kar oči zavezal, da je laže gospodaril z njegovim premoženjem za sebe; krivčnost pa je prikrival s pobožnostjo; zakaj pobožnost ne stane mnogo, krivčnost pa le nese.

Thur.-Sat.-Tue.

smrtjo. Večina njih se je zadužila.

Žene so se tretji in četrti dan po katastrofi upale, da njihovi možje še žive in da se bore s smrtjo v globinah rudnika. Franas Laure, eden najodličnejših francoskih montanistov, je trdil, da so mnogi od zakopanih rudarjev še pri življenju in zahteval, da se reševalna akcija kar najhitreje nadaljuje. Izkazalo se je, da je imel Laure prav. Osemnajst dni po katastrofi so našli v nekem rovu 14 rudarjev, ki so bili še pri življenju. Ti se imajo zahvaliti le golemu slučaju za svojo rešitev. V trenutku katastrofe so se nahajali na neki zapuščen galeriji, ki jih ni zmečkala. S težavo so si izkopali pot v smeri, kjer so mislili, da bodo naleteli na izhod. Tri dni so bili brez hrane, na kar so naleteli na neko stajo, kjer so našli konja in seno. S tem so se preživljali 15 dni. Njihov vodja, 38 letni Henry Nemy, je postal junak Courrieresa. Ko so zagledali dnevno luč, so si zakrili oči z rokami, ker je bila premočna za njihove oči, ki so bile 18 dni v popolni temi.

Edinstven pa je dogodek rudarja Urnoosta, enega izmed teh štirinajstih rešenih. Ta je vedel, da mora v bližini kraja, kjer so bili, biti tudi njegov 19 letni sin, ki je tudi delal v rudniku. Dan na dan je hodil skupno z Nemyjem po rovih in klical ime svojega sina. Četrti dan so se dokopali do mesta, o katerem je Urnoost trdil, da mora biti tam njegov sin. In res mu je neki slab glas odgovoril: "Oče, oče!" Bil je njegov sin, ki je ležal tam ranjen, toda bil je še živ.

To je bil dokaz, da je imel Laure prav, ko je trdil, da bi hitrejša in skrbnejša delo doseglo boljše rezultate. Radi tega so tudi nastale stavke in upori, tako da so morali proglasiti obredno stanje. Šele v juniju je zavladal ponovno red in mir.

MALI OGLASI

Dvoje stanovanj

se da v najem, 4 in 5 sob, vse novo dekorirano, prostor v kleti za pranje, gorka voda. Stanovanje na 1153 E. 60th St. Vpraša se na 1078 Addison Rd. (56)

Električna popravila

Mi popravljamo vse električne predmete, kakor motorje, luči, pralne stroje, čistilce, pihalnike. Najnižje cene.

Gordon Electric Works

1187 E. 61st St.
Tel. ENdicott 1460.
Po dnevu ali ponoči. (58)

Nov telefon

Pravkar sem dobil telefon v hišo in me sedaj lahko pokličete po telefonu, kadar me potrebujete. Se priporočam za naročila klobas vsake vrste, kot tudi za vsakovrstno doma posušeno meso. Vse sveže in čisto ter po zmernih cenah.

John Terškan

968 E. 209th St. Tel. KEmmore 3631—J. (W-F-M)

71 let skušnje

naše trgovine vam zagotavljajo pravi premog za vaš furnez, peč ali grelnik, po pravi ceni.

The Yates Coal Co.

Henderson 0280. Main 7878. Garfield 1900.

Thur.-Sat.-Tue.

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih

Ile de France Mar 7; Mar 28
1 P. M. 5 P. M.

Paris Mar. 21, Apr. 11
5 P. M.

Najkrajša pot po železnici. Vskladno je v posebni kabini z vsami modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

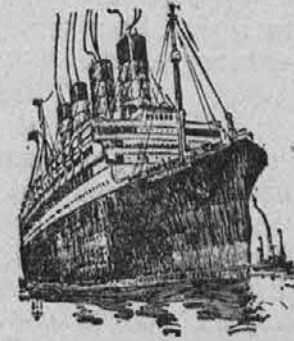
26 Public Square, Cleveland, Ohio.

(Dalje prihodnje)

V JUGOSLAVIJO

Obiščite staro domovino in se pridružite velikemu izletu, katerega priredi IZLETNI URAD S.N.P.J.

Izletniki bodo zapustili New York (via Cherbourg) na največjem Cunardovem brzoparniku

AQUITANIA
6. julija

Na poti boste tudi lahko videli Pariz. Izletnike bodo spremljali izkušeni vodniki, kateri bodo skrbeli za vašo priljago, potni list itd., in preskrbeli vam bodo dovolj zabave, ko se boste nahajali na parniku. — LEPE ČISTE KABINE, IZVRSTNA HRANA IN VLJUDNA POSTREŽBA.

Za nadaljna pojasnila se zglasite pri

Mihaljevic Bros.

6201 ST. CLAIR AVENUE
CLEVELAND, OHIO

Cunard Line

1022 CHESTER AVENUE
CLEVELAND, OHIO

Radi odhoda

v staro domovino se zelo poceni proda hiša v dobrem stanju. 7 sob, klet, kopalnica in garaža. Proda se tudi pohištvo. Eg. Kovač, 15426 Calcutta Ave. (56)

Išče se

primerna soba pri poštenih ljudeh, med 60. in 65. cesto. Kdor ima kaj primerne, naj se zglaši v uradu tega lista. (55)

Soba

se da v najem, prost vhod, pravno zlasti za pečlarja. 1053 E. 67th St. (55)

Slovenska mesnica

največja v Clevelandu, kjer lahko kupite meso veliko ceneje kot kje drugje. Najfinejša svinsko meso, klobase, šunke, plečeta in kar poželite. Vedno sveže, točna postrežba rojakom in nizke cene. Se priporočam

Martin Frank

St. Clair Market stojnica 18—20. (Thu.)

SE NI TREBA nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka postrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam

M. VRANEŽA

17105 Grovewood Ave. (Thu.)

WILLOW FARMS DAIRY

1172 Norwood Rd.
MLEKO, SMETANA, SIR.
SUROVO MASLO
za dobro postrežbo, pokličite
Florida 4312-J (Thur.-x)

PRVI SLOVENSKI
PLUMBER

J. MOHAR

6521 ST. CLAIR AVE.

Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene.
Randolph 5188 (Thu. F.)

A. J. Budnick & Co.

ZANESLJIVI
PLUMBERJI

Se priporočamo stari in novim odjemalcem za vsakovrstna plumberska dela, za napeljavo kurjave, kopanje kanalov in enako.

Točna postrežba! Zmerne cene!

6707 St. Clair Ave.

Tel. RANDolph 3289
Stanovanje telefon:
KEmmore 0238-M (Thu. F.)

Collinwood Dry Cleaning & Dyeing Co.

LEO KAUSEK in FRANK KOVACH, lastnika.
Fino čiščenje, tkanje in popravljanje oblačil.
15210 SARANAC RD. Glenville 4746. (Thu.)

Jos. Demshar in Sin

STAVBENIKA

548 E. 123rd St.

EDdy 1693-R.

Bliza se pomlad in čas za gradnjo novih hiš. Mi vam postavimo hišo na lot, samo ako imate lot plačan in vam tudi preskrbimo denar. Priporočamo se tudi za vsako popravilo, naj bo delo veliko ali majhno. Cene so zmerne in točna postrežba.

Pokličite nas: EDdy 1693-R

Naznanilo

CENJENEMU OBČINSTVU NAZNANJAM, DA SEM PREVZEL DOBRO POZNANO

MESNICO od Mrs. Kramer, 1147 Addison Rd.

Skušal bom postreči vsem odjemalcem z najboljšim svežim in suhim mesom po zmernih cenah. Priporočam se za obilen obisk.

FRANK CEBUL

1147 Addison Rd. Henderson 3728

FRANK G. GORNIK

SLOVENSKI ODVETNIK

V mestu (čez dan)
1259 Union Trust Bldg.
E. 9th in Euclid Ave.
Telefon Main 7260.

Podružnica na 15335 Waterloo Rd.
Suite 2, v Slov. Del. Domu
Zvečer od 6:30 do 8:00.

Telefon: KEmmore 1244

A. F. SVETEK & CO.

POGREBNI ZAVOD

478 E. 152nd St. Kenmore 2016
15222 Saranac Rd. Glenville 5751

Kadar potrebujete pokličite nas, za dobro postrežbo in zmerne cene.

GRDINA'S
SHOPPE

Popolna zaloga oblačil in vse oprema za nove in stare družice

Beauty Parlor

Vedno najmodernejši ženski klobuki.

Trgovina kupita vašo stalo po skoki sale leto.

6111 ST. CLAIR AVE.

Henderson 7112 (M. Thu. S.)

MLADENICI --- MOZJE!

Obleka po vaši meri

Mi vam izdelamo obleko all suknjo, da vam bo pristojala kakor rokavica na roki.

CISTA SAMO VOLNA \$25.00

Naročite si obleko all suknjo pri nas

Delo jamčeno

JOHN MOČNIK

8517 St. Clair Avenue
CLEVELAND, OHIO
Telefon: RANDolph 3131 (F.)

TAJNOST LJUBOSUMNEGA VOJVODE

Spisal GABARIOU

za "Ameriško Domovino"
A. ŠABEC.

Ko je dospel grof v Revron, je ugledal tam Daumona, ki je jako resno nekaj govoril s Frančiško, hčerjo vdove Roulo. Gospod de Puymandour se je graciozno priklonil ter obstal, da izpregovori nekaj besed z Daumonom, zakaj želel je biti popularen, ker je kandidiral za poslanca v deželno zbornico in volitve so se imele v kratkem vršiti.

"Dobro jutro, gospod Svetovalec," je pozdravil grof veselo. "Kaj je novega?"

Daumon se je priklonil. "Slabe novice, gospod grof," je odvrnil Daumon. "Čul sem, da je vojvoda de Samidus nevarno zbolel."

"Vojvoda — nemogoče!" "To mi je pravkar povedala ta deklica. Povej nama še enkrat vse od kraja, Frančiška."

"Slišala sem danes v gradu, da nimajo zdravniki nobenega upanja več."

"Ampak, kaj mu je?" "Tega ne vem."

Gospod Puymandour je bil na moč osupnen.

"Tako je zmerom na tem svetu," je rekel Daumon filozofsko, "sredi življenja čaka smrt na nas."

"Zbogom, Daumon," je rekel grof. "Grem v grad, da izvem kaj natančnejšega o tem."

Služabništvo v gradu je stalo v gruclah ter govorilo in ugibalo o nesreči, in čim se je pojavil de Puymandour, je stopil neki služabnik iz gruč svojih tovarišev ter prišel proti njemu. Bil je to stari zvesti služabnik vojvode.

"Torej, kaj je?" je vprašal grof.

"Oh, gospod, strašno je; moj ubogi gospod bo gotovo umrl."

"Ampak kaj je pravzaprav? Kaj se je zgodilo; še nihče mi ni ničesar povedal."

"Bilo je tako nenadoma," je odvrnil mož. "Bilo je predvčerajšnjim, nekako ob tem času, ko je bil vojvoda s sinom sam v jedilnici. Naenkrat smo začuli krik. Ko so prihiteli gor, smo našli ležati vojvodo nezvestnega na tleh, obraz mu je bil višnjev in zaripljen."

"Najbrž je bil to napad božjasti."

"Ni popolnoma pravilno; zdravnik je rekel, da mu je kri udarila v možgane; vsaj zdi se mi, da je rekel tako, nakar je pripomnil, da je vzrok, da ni takoj na mestu umrl, ta, ker se je pri padcu udaril ob rob hrastove mize in se ranil, vsled česar je krvavel, kar mu je začasno rešilo življenje. Taki nato smo ga prenesli v posteljo; k a z a l n i nobenih znakov življenja, zdaj pa —"

"Nu, in kako mu je zdaj?"

"Nihče ne more reči, kako i kaj; moj ubogi gospod je še vedno nezavesten, in če okreva — sicer pa jaz ne verujem, da bi bilo to mogoče — bo njegova pamet za vedno izgubljena."

"Strašno, strašno. In mož takega intelekta in take volje! Oprostite mi, če vas ne poprosim, da mi odvedite k njemu, ker tega pogleda ne bi mogel prenesti. Toda, ali bi mogel videti gospoda Norberta?"

"Prosim vas, gospod grof, odložite to rajši za pozneje."

"Bil sem intimen prijatelj njegovega očeta, in mislim, da bi bilo moje sožalje —"

"Nemogoče!" je odvrnil mož. "Ko se je primerila ta nesreča, je bil gospod Nor-

bert pri svojem očetu, nato pa je strogo ukazal, naj ga nihče ne moti. Toda zdaj pa moram takoj k njemu, kajti vsak trenotek pričakujemo zdravnike iz Poitiersa."

"Prav; zdaj bom torej odšel, toda drevi pošljem enega svojih ljudi, da izve, kako in kaj."

Ob teh besedah je grof de Puymandour počasi odšel. Izjava služe se mu je zdela skrajno čudna. Tehtal in obračal je dejstvo, da je bil ob času nesreče Norbert sam s svojim očetom, in ko se je spomnil upornosti in opozicije svoje hčere, ko ji je povedal o nameravanem zakonu, je logično sklepal, da je stari vojvoda naletel na prav tak odpor pri svojem sinu. Končno je prišel do zaključka, da je bil božjastni napad posledica nenadne velike razburjenosti.

"Če vojvoda umrje ali če ostane bebec, kar je isto," si je mislil grof, "tedaj je gotovo, da bo Norbert razdril to zaroko."

V tem slučaju je videl, da bi mu bil položaj, v katerem bi se nahajal skrajno neljub, in prišel je do zaključka, da bi bilo vendar še najbolje, če svoj oče hitro omoži z markizem de Croisenoisom kljub vsem anticipacijam, ki jih ima do njega.

Iz tega premišljevanja ga je zbudil nek glas, ki ga je poklical. Bil je Daumon, ki se je nanadoma pojavil ob njem.

"Ali je povedala deklica resnico, gospod grof?" je vprašal Daumon. "Kako sta vojvoda in gospod Norbert, kajti gotovo ste videli oba?"

"Gospod Norbert je preveč zmeden in nesrečen radi nezgode, ki je zadela njegovega očeta, da bi mogel s kom govoriti."

"Seveda, to je bilo pričakovati," je odvrnil Daumon previdno, "kajti nesreča se je zgodila preveč nenadno."

Grof de Puymandour je imel vse preveč opravka s svojimi lastnimi mislimi, da bi posvečal pozornost Daumonovemu govorjenju. Dal bi rad karkoli, če bi mogel uganiti, kaj misli in dela Norbert v tem trenutku.

Ubogi fant pa je stal v tem trenutku ob postelji svojega umirajočega očeta ter napeto prisluškoval na vsak njegov dih. Ure groze in glas vesti se popolnoma izpremenile njegova čustva in ideje, kajti v trenutku, ko je videl dvigniti svojega očeta kozarec z zastrupljenim vinom, je izpregledal v so globino svojega strašnega zločina. Njegova duša se je uprla temu zločinu, in ko je njegov oče padel na tla, je instinktivno zaklical na pomoč, toda že trenotek potem se ga je polastila taka groza, da je planil pokonci in odhitel v gradu na polje, kakor bi hotel ubežati pred samim seboj.

Jana, starega služabnika, ki je opazil Norbertovo zmedenost, se je polastila grozna slutnja. Ker je bil tako očeto, kakor sinov zaupnik, je vedel marsikaj, kar se je dogajalo med očetom in sinom, kar je bilo drugim neznano. Dobro je vedel, kako vroče-krvna značaja sta oba in bilo mu je tudi znano, da hujška neka ženska Norberta k očitnemu uporu. Videl je, kako je stari vojvoda udaril sina z gorjačo in na moč se je čudil, ko je videl potem sina spet

priti v grad. Čemu se je vrnil. Jean je bil na dvorišču, ko je Norbert vrgel kozarec skozi okno. Ko je pretehtal vse te okoliščine, je šel Jean v jedilnico, čim je pomagal položiti vojvodo v posteljo, ker si je bil gotov, da bo v jedilnici kaj važnega odkril. Steklenica, iz katere si je vojvoda natočil v kozarec, je stala do polovice prazna na mizi. S skrajno previdnostjo je nakopal par kapelj vina na svojo dlan ter previdno pokusil s koncem svojega jezika. Vino je imelo še vedno svoj običajni okus. Toda Jeanu to ni zadoščevalo; ko se je prepričal, da ga nihče ne opazuje, je zamislil steklenico ter jo nesel v svojo lastno sobo, kjer jo je skrbno skril. Ko je vse to opravil, je naročil nekemu drugemu služabniku, naj ostane ob vojvodi postelji sam pa je šel iskat Norberta.

Dve uri ga je zaman iskal, in ko je že mislil, da ga ne najde, se je obrnil ter se po neki drugi gozdni poti vrnil nazaj proti gradu. Toda ni hodil še dolgo, ko je ugledal pod nekim drevesom ležati človeka. Spoznal je Norberta. Zvesti služabnik se je sklonil nad svojega mladega gospodarja ter ga stresel za ramo, da ga zbudi iz njegove otopelosti. Čim se ga je služabnik doteknil, je planil Norbert s krikom groze kvišku. S pomilovanjem je stari sluga opazil pogled svojega mladega gospodarja, ki je bil bolj podooben pogledu preganjane živali, nego pogledu človeškega bitja.

"Nikar se ne bojte, gospod Norbert; jaz sem, —" je rekel Jean.

"In kaj hočeš?"

"Prišel sem vas iskat, da vas prosim, da se vrnete z menoj nazaj v grad."

"Nazaj v grad?" je ponovil Norbert hripavo. "Ne, nikoli!"

"Morate se, gospod Norbert, kajti vaša odsotnost bi povzročila samo velik škandal. Vaše mesto ob tem kritičnem času je ob postelji vašega očeta."

"Nikoli, nikoli!" je ponovil ubogi fant, ki pa se je pustil odvesti kakor malo dete, ko ga je prijel stari sluga za roko ter ga odvedel s seboj.

Podpiran od starega služabnika je Norbert prehodil dvorišče ter prišel stopati po stopnicah; ko pa je dospel do vrat sobe, v kateri je ležal njegov oče, je zamahnil z roko ter odstopil od vrat.

"Sem notri ne grem, ne, ne; ne morem," je zašepetal.

"Morate in šli boste," je odvrnil stari mož odločno. "Naj so že vaši občutki kakršnikoli, na časti rodbine ne sme biti niti najmanjšega madeža."

Norbert je vstopil in ko je dospel do postelje, se je zgrudil na kolena ter naslonil glavo na ledenomrzlo roko svojega očeta. Takrat je izbruhnil v silnem plaču, ki je krčevito stresal vse njegovo telo, in služabniki, ki so obkrožali posteljo bolnika, so menili, da je blazen, ko so videli njegove oči, ki so vročično žarele. Solze so mu nekoliko olajšale njegovo bol. V tem hipu je stopil k njemu zdravnik ter mu dejal:

"Žal mi je, da vam moram naznaniti, da za vojvodo ni upanja. Sicer je še majhna možnost, da se ga ohrani pri življenju, toda tudi če se nam to posreči, njegova pamet bo ostala zmešana za vedno. Je to žalostna resnica, toda jaz smatram za svojo dolžnost, da vas o tem obvestim. Zdaj grem, jutri pa se spet oglasim."

Ko je zdravnik odšel, se je vrgel Norbert v naslanjač ter zakopal glavo v svoje dlani. Tako je sedel več kot pol ure, nato pa je s pridušenim kri-

kom planil kvišku; spomnil se je namreč steklenice z zastrupljenim vinom, ki je ostala na mizi v jedilnici. Ali je morda kdo pil iz nje? Kaj je postalo z njo? Agonija te misli mu je dala moč, da je stopil v pritličje, toda ko je prišel v jedilnico, je videl, da steklenice ni več tam, niti je ni bilo na njenem bičajnem mestu na omari. Ko se je nesrečni mladenič oziral okoli sebe, so se odprla vrata in vstopil je stari Jean.

"Kaj delate tukaj, gospod Norbert?" je vprašal stari služabnik mladeniča, z glasom, ki se je tresel sočutja.

"Iskal sem — mislim sem, da bom našel —" je jecjal Norbert.

Jeonovo sumničenje se je izpremenilo zdaj v dognano resnico. Na glo je stopil k Norbertu ter mu pošepetal v uho:

"Iskali ste vojvodovo vinsko steklenico, ne? Ne bojte se, ker je na varnem; skril sem jo v svoji sobi. Vsebinsko bom izlil iz nje, nakar ne bo več nobenih dokazov."

Norbert je bil tako zmeden, da ni mogel niti ovreči te strašne sumnje.

"Molči," je rekel ter položil prst na usta.

Jasnejšega priznanja služabniku ni bilo treba.

"Ne bojte se ničesar, gospod," je rekel Jean; "saj sva sama. Vem, da so besede, ki se jih ne sme niti izdahniti, in če sem se jaz drznil izpregovoriti, je bilo to samo zato, da vas opozorim na potrebo previdnosti."

Norberta je stresla groza, ko je videl, da ga smatra stari mož krivim očetove smrti.

"Jean," je vzkliknil, "močiš se v svojih sumničenjih. Zagotavljam ti, da ni moj oče pokusil niti kapljice dotičnega vina. Jaz sem vrgel steklenico skozi okno, in če pogledaš po dvorišču, moraš najti razbite črepinje."

"Jaz nisem vaš sodnik, in kar mi vi pripovedujete, sem pripravljen verjeti."

(Dalje prihodnjik)

ISTOČASNA SMRT DVEH PRIJATELJEV

V neki dvorani v Rigi se je te dni pripetil nenavaden slučaj. Za mizo sta sedela dva prijatelja, ki sta imela oba srčno napako. Naenkrat pa sta bila oba mrtva. Sprva so mislili, da gre za tajinstven umor ali samoumor, toda zdravniki so ugotovili, da sta oba umrla, zadeta od srčne kapi. Najprej je umrl eden, drugi pa se je radi tega tako razburil, da je tudi njega zadela kap.

Mrs. Alice Francisco in njen sin Fay iz Daytona, O., mati in brat umorjene Mrs. Evelyn Edginton. Slednjo so našli v njenem stanovanju v Columbusu, O. zavrato umorjena, ker se sumi, da vesta nekaj več o skrivnostnem umoru.

Na sliki zgoraj je hiša v Defiance, O., v kateri je 60 letni Hubert Floehr ubil svojo ženo, nakar se je v hiši zabarikadiriral in streljal na policijo. Ranil je tri osebe in policija je poklicala na pomoč narodno milico, ki je z dinamitom razstrelila hišo. Morilec je bil pri tem ubit. Na sliki spodaj se vidi narodno milico, ki strelja s howitzi na hišo.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

Indict 11-Year-Old

Despite his 11 years, Clyde Cox has been indicted by a federal grand jury at Birmingham, Ala., on charges of selling whiskey. The freckled-faced youngster and his father operate a roadside sandwich stand. His father was also indicted on the liquor charge.

V Elyria, Ohio se vrši te dni važna razprava, ki naj do- loči, ali je učiteljica, Mrs. Myrta Baker, res udarila s kosom lesa, ki ga drži v roki Otto K. Mischka, levo, v roki, šestletno Mary Gerhartinger. Stari deklice so se izjavili, da ne pošlje- jo otroka v šolo, dokler ni omenjena učiteljica odstavljena.

Na desni je Marion Miller, ki je obtožena, da je obstre- lila znanega čikaškega bandita Frankje McErlane. Na levi je njena prijateljica Peggy Grey.